

"Ваш сын реабілітирован, но уже расстрелян"

Ніна Дегтярьова

Серед судового засідання
Вона їм явиться,
Голодними очима
Підсудному приглянеться.

Ходила доокола засідання
Прислухаючись настирливо ділу.
Слухала:
"Яке буде достойне покарання,
Аби кров від наших мантий відмило?"

Сиділи халатні нахали,
Довго між собою клопотали:

"В нас недостатньо свідоцтв"
"Виб'ємо час пред людьми!"
"Так! Звичайний шалений — вбивця"
— вирішили вони.

В повітрі завмерла напруга.
Чекає зала рішення.
На мить справедливість завагалася:
Розстріл чи повішення?

Вже! Летить!
Слабоумним, між очей
Майже непомітне через пилюку презирство
Класичний і так правильний, світ ідей
Гарантує вічну подяку та миттєве мирство.

І знову руки по лікоть чисті,
Сяє гаряче карабіна дуло,
Лежать в смітнику рукавиці,

Як у лобі божевільного пуля
— використані.